क्षेमप्रियमद्रेणचेति अण् टिड्ढाणञित्यादिना ङीप् पुण्यकृत् कृतपुण्यः तस्य पूर्व्ववत्क्विप् चाटुकारः प्रियवाक्यकरः नशब्दस्तो केत्यादिना टे प्रतिषिद्धेऽणेव भवति ईदृशस्ते किङ्करः दासः दिवा विभेति टः किंयत्तदङ्गेषु कृञोज्विधानमिति तत्स्त्रीविषये द्रष्टव्यम् सुरतेषु शोभनरतेषु नपुंसके भावे क्तः अनुदा त्तेत्यादिनानुना सिकलोपः अनेनोभयरूचिराख्याता ॥ ६८ ॥

सुकृतमित्यादि। त्वं प्रियकारी अनुकूलवर्त्तिनी सती कं सुकृ तं पुण्यकारिणं पुरुषं रहसि विजने उपतिष्ठसे सङ्गच्छसि मैत्रा ध्वसङ्गाराधइति सङ्गे मं शोभनं करोतीति चासुसिति क्विप् प्रियङ्करोतीति क्षेमप्रियमद्रात्कुर्व्वा इति खाभावपक्षे ढात्वण् कः पुण्यकृत् ते तव सुरतेषु शोभनरतेषु किङ्करोदासः सन् चाटुकारः प्रियवाक्यकारी पुण्यं करोतीति क्विप् रमेर्भावे क्तः वनतनाद्यनिमामिति मलोपः चाटु करोतीति क्वचिदपवादवि षयेऽप्युत्सर्गो ऽभिनिविशतइति न्यायात् सुकुष्टइति टविषयेऽपि ढात्वण् किमित्यव्ययं तस्मात् कृञष्टः ॥ ६८ ॥ भ०

परिपर्य्युदधेरूपमाद्युलोकाच्च दुर्लभं। भावत्कं दृष्टवत्स्वेतदस्मास्वधि सुजीवितं ॥ ६९ ॥

परि। एतद्रूपम्भावत्कम्भवत्यादृदमिति भवतष्ठक्छसाविति ठक्छसौ ठक्छसोश्चोपसंख्यानमिति पुंवद्भावः इसुसुक्तान्तात्कः दुर्लभम्परिपर्य्युदधेः अपपरीवर्जनइति कर्म्मप्रवचनीयसंज्ञा यान्द्वितीयायाम्प्राप्तायाम्पञ्चम्यपाङ्परिभिरिति पञ्चमी अप ज०म०